

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 107

Vážení spoluobčané,

v úterý 22. září přesně v 15:30 hodin začal astronomický podzim, ale počasí a denní teploty v ten den připomínaly spíše letní období. Ale o tři dny později už bylo všechno jinak, teploty se propadly o více než 10 °C, začalo pršet a to byl skutečný důkaz, že opravdový podzim je tady. Ale vzhledem k tomu, že první tři zářijové týdny byly opravdu nádherné, můžeme konstatovat, že „babího léta“ jsme si opravdu užili. A co je to vlastně „babí léto“? Ve stručnosti lze říci, že se tak označuje déletrvající suché, slunečné, teplé

a málo větrné počasí na konci léta či začátku podzimu, též zmiňované jako pozdní léto nebo Svatováclavské léto. Letos to skutečně vyšlo jako podle nějaké odborné metodiky.

Babí léto nás určitě potěšilo, ale je tady něco, z čeho radost určitě nemáme. Když už si všichni mysleli, že „čínský dárek“ postupně slábne, bylo najednou vše jinak. V létě jsme byli naším premiérem utěšováni, že nám nic nehrozí a jsou tady důležitější věci, třeba dovolená. Zatímco nám doporučoval, abychom si letošní dovolenou užívali pokud možno doma, sám si vyrazil do Chorvatska a do Řeka. V tu dobu už odborníci předpovídali, že může přijít další covidová vlna a bylo by dobré se na tuto situaci připravit. Naše vláda však řešila nový zákon pro zahrádkáře či podobné „důležité“ záležitosti a vše ostatní se odsunulo na vedlejší kolej. Ještě v polovině září nám říká předseda vlády v poslanecké sněmovně: „Přestaňte už všichni strašit s tím koronavirem a věnujte se důležitějším věcem.“ No a jak to dopadlo, všichni teď vidíme. Nakonec se dozvíme, že za to, co se teď děje, si můžeme sami a on si žádných pochybení

Z OBSAHU

NAŠE KRONIKA

str. 9

LOUČENÍ S LÉTEM – PIVNÍ SLAVNOSTI

str. 10

VÝLOV MLÝNSKÉHO RYBNÍKA

str. 11

není vědom. Nový ministr zdravotnictví, pan plukovník Prymula, začal svoje působení v úřadě vyhlášením nouzového stavu a postupně vyhláší další a další zpřísnující nařízení. Ale čísla pozitivně testovaných stále narůstají a těžko říci, kdy se zastaví. Když už to došlo tak daleko, nezbyvá než věřit, že přijatá opatření pomůžou a brzy přestaneme být postrachem pro celou Evropu.

Ted' se vrátím k činnosti a chodu obce, protože ten nějaká epidemie ohrozit nemůže a ani nesmí. V týdnu před poutí jsme uvedli do provozu noční osvětlení kaple sv. Bartoloměje a od té doby můžete každý večer a také v ranních hodinách vidět naši dominantu krásně osvětlenou. První týden je čas osvětlení stanovený na 20:30–24:00 hodin večer (chcete-li v noci) a následně 04:00–06:00 hodin ráno. Podle toho, jak se bude dříve stmívat a později rozednívat, bude čas svícení upravován. Za to, že náš „kostelík“ vidíme při jízdě od Velkého Boru a od Babína krásně osvětlený, můžeme poděkovat firmě Václav Burda – Elektroslužby Horažďovice.

V měsíci září a říjnu jsou v plném proudu práce na Úpravě vody a na připojení nového vrtu SV 1 na stávající vodovodní soustavu. Jak jsme již informovali, jedná se o první, stavební část projektu a provádí ji firma PROTOM, a. s., Strakonice. Vše probíhá dle schválené projektové dokumentace a nad tím, aby bylo vše v pořádku, dohlíží technický dozor, který má na starosti Ing. Robert Flandera z Blatné. A je třeba dodat, že svoji úlohu plní opravdu zodpovědně. Druhou část, doplnění technologie, pak provede firma VODASERVIS Ledec nad Sázavou, ale to proběhne až v první polovině příštího roku. Jen pro připomenutí, je to z toho důvodu, že příjmová složka našeho rozpočtu bude z důvodu výrazného poklesu v přerozdělování sdílených daní letos o necelý milion Kč nižší. Konečná realizace se

sice posunula, ale dílo bude dokončené v naplánovaném rozsahu a rekonstruovaná úprava vody by měla splňovat všechny potřebné technické náležitosti.

Blíží se závěr roku a my začínáme pracovat na přípravě rozpočtu na rok 2021. Je jisté, že v následujícím období bude hodně těžké investovat v podobné výši, tak jako jsme to dělali v posledních letech. Ale přesto nebudeme sedět s hlavou v dlaních a alespoň rozpracované projekty bychom měli, lépe řečeno musíme dodělat. Úprava vody je jasná a dalším již připraveným projektem jsou chodníky. Technickou dokumentaci

máme připravenou již z roku 2018, protože jsme plánovali, že projekt bude realizován současně s novým veřejným osvětlením. To se však nestalo ze dvou důvodů. Ten první byl, že stavební povolení jsme obdrželi až po skončení termínu k podání žádosti o dotaci, a ten druhý byl ještě závažnější. Společně s vybudováním VO bychom to totiž finančně nezvládli. A proto-

že termín platnosti stavebního povolení nám brzy skončí, musíme požádat o jeho prodloužení, ale současně musí zastupitelstvo rozhodnout, zda tento projekt v příštím roce opravdu uskutečníme. To se rozhodne na nejbližším veřejném zasedání, v pátek 30. října. Zda se v příštím roce pustíme ještě do něčeho dalšího, je těžké v tuto dobu odhadnout. Vše záleží, v jakém stavu budou obecní finance na konci letošního roku a hlavně za jakou cenu bude vysoutěžena zakázka na chodníky (v případě, že bude výstavba odsouhlasena). Určitě se ale v příštím roce budeme soustředit na přípravu projektové dokumentace k projektům, které plánujeme pro další období.

S blížícím se koncem roku se také přibližuje konání tradičních akcí, které pořádáme vždy na sklonku každého roku. To je v první řadě „rozsvícení vánočního stromu“ a poté „vánoční koncert“. Když vše dobře dopadne a nebudou v tu dobu platit žádná omezení, měli bychom se u našeho vánočního stromu sejít v pátek 27. listopadu. U této příležitosti vystoupí pěvecký a chrámový sbor VELKOBOR a nebudou chybět ani dětičky z naší MŠ. Vánoční koncert je pak naplánovaný na sobotu 19. prosince a podobně jako loni na něm vystoupí Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů a jako „předskokané“ se svým vánočním pásmem děcka z mateřské školy.

Na úplný závěr bych ještě jednou připomenul dnešní zvláštní dobu, dobu plnou strachu z toho, co bude a jak to vše dopadne. Ale také dobu plnou různých informací, o kterých vlastně nevíme, zda jsou pravdivé, nebo slouží k vyvolání paniky a obav. Je to prostě dobá těžká a složitá, která však určitě přejde, a každý z nás na ni bude vzpomínat jinak. Pro povzbuzení bych rád připomenul dva citáty, které kdysi, také ve složité situaci, pronesl významný římský filosof Seneca: „Co bylo těžké snášet, na to se příjemně vzpomíná.“ A další: „Stojí za to nebát se smrti, protože pak se neumíš bát ničeho.“

Pokud počasí dovolí, užijeme si poslední podzimní měsíc a pak nás již čeká vstup do krásného adventního období.

Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události...
strana 5	Fotbalový klub
strana 7	Pout' 2020
strana 9	Naše kronika
strana 10	Loučení s létem
strana 11	Výlov Mlýnského rybníka
strana 12	Konopnická na Šumavě
strana 13	Karel Šťastný – rozhovor
strana 15	Informace z obce Vyprávění o medu

Společenská rubrika

LISTOPAD 2020:

KÁBOVÁ Zdeňka	1. listopadu	75 let
CHLANDOVÁ Alena	4. listopadu	64 let
PAVLOVEC Josef	10. listopadu	61 let
DOLEŽAL Petr	11. listopadu	70 let
MARKOVÁ Valentina	12. listopadu	65 let
PUČILOVÁ Ladislava	14. listopadu	65 let
STEJSKALOVÁ Marie	14. listopadu	69 let
MLÁDKOVÁ Jitka	19. listopadu	64 let
KRLIŠOVÁ Jitka	28. listopadu	77 let
JIRINCOVÁ Jaroslava	30. listopadu	64 let

PROSINEC 2020:

ČERVENÝ Josef	5. prosince	90 let
HOKROVÁ Anna	7. prosince	70 let
BROŽOVÁ Marie	14. prosince	77 let
RADZIBABA Andriy	17. prosince	70 let
LANGROVÁ Libuše	21. prosince	85 let
BLÁHOVÁ Zdena	24. prosince	68 let
KLEČKOVÁ Eva	25. prosince	75 let
DE GROOT Pauline Wilhelm	28. prosince	62 let
ŠTĚCH Jaroslav	29. prosince	79 let

Pracovní doba obecního úřadu:

PONDĚLÍ	07.00–17.00
ÚTERÝ	07.00–15.00
STŘEDA	07.00–15.00
ČTVRTEK	07.00–15.00
PÁTEK	07.00–13.00

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.30–11.30	13.00–17.00
STŘEDA	07.30–13.00	
PÁTEK	07.30–11.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

Bartolomějská pouť se v letošním roce uskutečnila až na samý závěr prázdnin. Plánovaná páteční zábava ve fotbalovém areálu, na které měla vystoupit skupina Wagabund, byla kvůli silnému dešti zrušena. Tradiční sobotní pouťová zábava v kulturním domě se konala bez ohledu na počasí, tam za-

hrál oblíbený Melodion. Už ve čtvrtek bylo rozsvíceno noční osvětlení kaple sv. Bartoloměje na Kostelíku a v neděli dopoledne tam proběhla mše svatá. Ve vestibulu byla uspořádána výstava kuchyňských vah, kde část své sbírky vystavoval pan Koura ze Strážovic. Ten byl zájmem návštěvníků velmi potěšen. Poutňové atrakce na návsi provozoval jako každý rok pan Tříška a pro fotbalové fanoušky byl připraven bohatý program ve sportovním areálu.

Akce Vítání léta byla přesunuta ze začátku června na 12. září a nazvali jsme ji tedy Loučení s létem. Plánovaný program zůstal zachován a účinkující kapely Malá muzika Nauše Pepíka i Jiří Schellinger Memory Band přilákaly velké množství diváků. Počasí nám také vyšlo vstříc, a tak pro všechny pořadatele byla odměnou spokojenost návštěvníků. Akce byla pořádána za podpory Plzeňského kraje.

Na neděli 27. září jsme plánovali **kuchařskou show**, ve které měl

známý kuchař Petr Stupka připravovat rybí speciality. Rybáři tedy posunuli datum výlovu Mlýnského rybníka na sobotu 26. září, aby stihli všechno pečlivě připravit. I když byla kuchařská show nakonec zrušena, datum výlovu Mlýnského se už neměnil. Už od rána přišlo, přesto si někteří přišli koupit rybu nebo se na výlov jen podívat. Komu se do deštivého počasí nechtělo, bude mít další příležitost ke koupi ryby v sobotu 14. listopadu, kdy se bude lovit Rybníček pod Radinou. Připraveno bude tradičně i malé občerstvení pro zahřátí.

Volby do zastupitelstva Plzeňského kraje proběhly ve dnech 2. a 3. října, k volbám přišlo 132

z 273 zapsaných voličů, volební účast v naší obci je 48,35 %.

V sobotu 10. října měla proběhnout tradiční **Drakiáda**, ale bohužel v důsledku epidemiologických opatření a také velice nepříznivého počasí jsme byli nuceni ji na poslední chvíli zrušit. V případě, že to současné dění a samozřejmě také počasí dovolí, pokusíme se ji uspořádat v listopadu.

Připravované **vítání občanů** je pro tuto chvíli odloženo, o náhradním termínu budeme rodiče dětí informovat. Pokud nám to situace dovolí, tradiční akce v závěru roku se uskuteční. Všem přeji klidné podzimní dny a pevné zdraví.

Jindřiška Doláková

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ ZA OBEC SVĚRADICE:

pořadí	název	Platné hlasy	
		celkem	v %
1.	ANO 2011	50	37,87
2.	STAN, Zelení, PRO PLZEŇ	35	26,51
3.	ODS s podporou TOP 09 a nez.star.	11	8,33
4.-5.	Svoboda a př. demokracie (SPD)	8	6,06
4.-5.	Česká pirátská strana	8	6,06
6.	KDU-ČSL, ADS A NESTRANÍCI	7	5,3
7.	Trikolóra hnutí občanů	4	3,03
8.	Česká strana sociálně demokratická	3	2,27
9.-10.	Dem. strana zelených – za práva zvířat	2	1,51
9.-10.	Komunistická strana Čech a Moravy	2	1,51
11.	Strana soukromníků ČR	1	0,75
12.	ROZUMNÍ - Petr Hannig	1	0,75

FOTBALOVÝ KLUB

Sezóna 2020/2021 – podzim (1. část)

Dlouho očekávaný začátek nové sezóny začal pro nás v neděli 23. září velmi těžkým zápasem na hřišti velkého favorita celé soutěže, mužstva SK Petřín Plzeň B. Vzhledem k tomu, že na tento duel odcestoval tým bez několika hráčů základní sestavy (Makovec, Bouše, Šustr, Beránek), bylo jediným cílem neudělat ostudu. Byla z toho nakonec vysoká prohra ve výši 0:7, ale náš výkon nebyl zas tak špatný a průběhu zápasu by spíše odpovídalo skóre 2:5 nebo 3:5. Rozhodly naše individuální chyby a neproměnění několika šancí. Za týden jsme měli šanci na rehabilitaci před domácím publikem, když jsme v rámci poutového programu hostili mužstvo z Rokycanska, TJ Sokol Radnice. Na tento duel se přišlo podívat velice početné publikum, ale předvedená hra a hlavně konečný výsledek naše fanoušky nepotěšily. V první půli jsme ještě na úvodní gól hostů dokázali odpovědět vyrovnávací brankou Romana Káby, ale druhý poločas pak už byl v jednoznačné režii hostů. Ti dokázali dát 3 branky (jednu dokonce v oslabení) a slavili zasloužené vítězství v poměru 4:1. Po dvou zápasech jsme tedy bez bodů a před sebou další domácí zápas se soupeřem podobné úrovně, Slavojem Žihle.

Toto utkání se odehrálo v neděli 6. září a přineslo naši první výhru v novém ročníku, která se však nerodila zrovna lehce. V první půli se nám během pěti minut zranili 2 hráči, když jeden z nich, Ondra Šustr, musel být dokonce odnesen na nosítkách a k jeho ošetření musela být zavolána „rychlá“ lékařská pomoc. A jelikož jsme na střídačce měli k dispozici pouze dva hráče, byla naše kvóta na střídání vyčerpána už v úvodu zápasu. Přesto jsme měli několik doslova vyložených šancí ke skórování, ale na kopačky

našich hráčů se přilepila smůla. Ta se nás držela i ve druhé půli a tak nakonec znovu platilo otřepané „nedáš-dostaneš“. Hosté šli krátce před koncem z náhodné akce do vedení a před námi stál úkol, pokusit se ve zbývajících minutách ještě něco s výsledkem udělat. A to se v ner-

vy drásajícím závěru skutečně povedlo. Pět minut před koncem vyrovnal Michal Petrášek a v první minutě nastavení dokončil obrat Standa Makovec dělovkou pod břevno. Nepříliš pohledný zápas rozhodla neskutečná bojovnost našich fotbalistů.

Další víkend nás čekal výjezd na předměstí Klatov, do Lub, a další soupeř, který je výkonnostně s námi srovnatelný. K zápasu jsme odjeli bez dlouhodobě zraněných Chaloupky a Šustra, ale s odhodláním přivést nějaké body. Po delší době nastoupil Vlasta Beránek a bylo to znát. Na první gól nahrál Hájkovi a druhý sám vstřelil z trestného kopu, když krásně obšťřelil zeď. Poločas jsme vyhráli 2:0, ale soupeř i přesto, že hrál bez jednoho vyloučeného hráče, byl velice aktivní a krátce po přestávce snížil na rozdíl jediné branky. Poté mohl i vyrovnat, ale Michal

Soukup bravurně chytil pokutový kop a v závěru jsme si už vítězství vzít nedali. Tak jsme domů vezli „zlaté“ 3 body.

Za týden nás doma čekal velice těžký soupeř, ve výborné formě hrající TJ Start Bělá nad Radbůzou, a naším cílem bylo potvrdit těžko získané body v Lubech. Nakonec se ukázalo, že tento tým byl nad naše síly. Sice jsme měli v prvních minutách dvě vyložené šance, ale ty jsme trestuhodně neproměnili, a tak udeřili hosté. Ti tvrdě trestali každou naši defenzivní chybu a prakticky do půle rozhodli celý zápas. Poločasový stav 0:3 navýšili ve druhé půli ještě o další dvě trefy a na dalekou cestu domů si přibalili nejen 3 body, ale také dobrou náladu za vysoké vítězství.

Následující zápas nás čekal v Sušici a tam jsme odjeli bez 7 hráčů širšího kádru, které museli zastoupit hráči B-mužstva. Kromě dvou dlouhodobě zraněných, Šustra a Chaloupky, chyběli Pícka, Beránek, Bouše, Nováček, Hájek a Chládek. Před začátkem utkání nikdo ani nepomyslel, že budeme hodně blízko senzačnímu výsledku; těsně před koncem totiž svítilo na ukazateli skóre 2:2! Favorizovaný tým domácích nakonec zápas rozhodl trochu šťastnou brankou 2 minuty před koncem, ale i přesto si naši hráči zaslouží za předvedený výkon velké uznání.

První říjnový víkend přinesl derby zápas s Žichovicemi, silně a všemi prostředky tlačené manažerem Koželuhem k postupu. A bylo to vidět i v tomto zápase, ve kterém rozhodčí, paní (nebo slečna?) Mířková, dobře věděla, jak má pískat. Ale hlavně o výsledku tohoto zápasu rozhodla naše neschopnost proměňovat

FOTBALOVÝ KLUB

vyložené šance. My jsme sice dokázali 3x skórovat, ale kdybychom těch gólů dali osm, nikdo by se nemohl divit. Na šance jsme sice vysoko zvítězili, ale konečný výsledek zněl 3:4 ve prospěch velkého favorita. Znovu musíme ocenit vysokou morálku našeho mužstva, ale bohužel v tabulce stále zůstáváme na šesti bodech.

V dalším kole jsme hráli na hřišti v Žákavě, a to, dle nařízení vlády ČR, bez diváků. K tomu ještě nastaly další problémy se sestavou, když na marodku přibyl Fanda Nováček a s lehkým zraněním již delší dobu hraje Michal Petrášek. Domácí tým potvrdil roli favorita hned v prvním poločase, který vyhrál 3:0. Ve druhé půli však už další branku nepřidal a my naopak jednu vstřelili, což stanovilo konečný výsledek 3:1. Vzhledem k našim problémům to bylo skóre pro nás určitě přijatelné.

Další zápasy jsme už v říjnu nepřidali, protože na základě vládního opatření byly veškeré sportovní akce počínaje dnem 12. 10. zrušeny.

B-tým začal sezónu dvěma zápasy po sobě na domácím hřišti, a tak se čekalo, že na úvod bychom nějaké body mohli získat. V prvním duelu jsme přivítali loňského lídra (v době ukončení soutěže), tým Sokola Kolinec. Zápas se překvapivě v prvním dějství vyvíjel v náš prospěch, když se trefil Chládek z přímého kopu. Ve druhé půli však úřadovali fotbalově lepší hosté a čtyřmi góly během půlhodiny skóre otočili ve svůj prospěch. Konečný výsledek: 1:4.

O poutovém víkendu, přesně v sobotu 29. 8., čekal naši rezervu soupeř ze Sušicka, Svatobor Hrádek B. Tento zápas rozhodla 1. půle, kdy jsme se prakticky nedostali do hry a hráčtí fotbalisté potrestali naše chyby dvěma góly. Po

pauze sice přišlo z naší strany zlepšení, ale výsledkem naší snahy byl pouze jeden gól v síti hostujícího gólmana. A když nepřesný sudí neodpískal v náš prospěch jasný pokutový kop, skončilo utkání naší těsnou prohrou 1:2. Škoda promarněného prvního poločasu.

O týden později čekal záložní tým výjezd do Bolešín, kde proti domácímu „béčku“ nebyl určitě v roli favorita. Ukázalo se opět stokrát potvrzené, že fotbal nemá logiku. Ve všelijak poskládané sestavě a za výrazného přispění našeho gólmana Karla Soukupa jsme překvapivě odvezli domů plný počet bodů. Domácí měli po celý zápas výrazně navrch, ale Karel se v bráně překonával a za svá záda pustil pouze jedinou střelu. My jsme na branku soupeře vystřelili pouze dvakrát, ale přesné rány Petříka a Chládky vždy našly cestu do sítě. Bylo to šťastné vítězství, ale na to se nikdo neptá a v análech bude zapsán výsledek 1:2.

V den, kdy se u nás ve Svěradicích odehrávala akce „Loučení s létem – pivní slavnosti“, sehrálo „béčko“ domácí mistrovský zápas s Hartmanicemi. Tento duel nepřinesl žádný velký fotbal, ale výsledkově se nám povedl. Díky brankám, které jsme vstřelili během druhé půle,

zrodilo se krásné a dost nečekané vítězství ve výši 3:0.

Další utkání pak čekalo naši rezervu v Sušici a tam je pro nás vždy horké prostředí. To se potvrdilo i teď. I když jsme měli pro tento zápas v kádru dva hráče A-týmu, domácí potvrdili roli favorita a zaslouženě zvítězili v poměru 3:0. Větší nepříjemností však bylo pro nás vylovení Petra Chládky za kritiku rozhodčího, což v konečném důsledku znamenalo problém zejména pro naše „áčko“. Petr je stabilním členem širšího kádru a za tento prohřešek obdržel trest na 4 zápasy „natvrdo“, což je za současné hráčské krize tvrdá rána.

Následný víkend přijeli do Svěradic Dešenice a čekalo se, že by „béčko“ mohlo zabodovat. Tato naděje však zhasla během prvních třiceti minut, kdy hosté 3x skórovali a o osudu zápasu bylo prakticky rozhodnuto. Ve druhé půli sice naši hráči přidali, ale to stačilo pouze na kosmetickou úpravu skóre na konečných 1:3.

Následující sobotu se hrálo na hřišti našeho nejvzdálenějšího soupeře, Železného Rudy. Soupeř byl sice před tímto zápasem na posledním místě tabulky, ale nastupoval hodně posílen první podzimní výhrou z minulého kola, když zvítězil ve Veřechově. Naše rezerva však toto těžké utkání zvládla a dva góly z poslední čtvrt hodiny znamenaly naši výhru v poměru 2:1 a důležité 3 body do tabulky.

Poslední zápas před nucenou „covidovou“ přestávkou sehrál B-tým v neděli 11. října na domácím hřišti proti rezervě Janovické Dukly a bylo to utkání z obou stran velice pohledné. A co víc, jednalo se o duel vítězný. Naš tým předvedl nejlepší výkon podzimu a naprosto zaslouženě vyhrál 4:1, když se 3x trefil Filip Prokopius a jednou Jirka Netušil, nejlepší hráč zápasu.

FOTBALOVÝ KLUB / BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

Starší žáci začali svoji mistrovskou pouť v sobotu 5. 9. v Bolešinech, když hráli předzápas našemu „běčku“. Předvedli výborný výkon, kterým jasně předčili a hlavně přestříleli domácí mládež. Po celý zápas byly jednoznačně lepší, což dokazuje i konečné skóre – výhra 5:1. Svoji dobrou formu chtěli potvrdit i za týden, kdy měli hrát doma s kombinovaným týmem Švihov-Měčín. Plán je jedna věc a nepředvídatelný čínský virus věc další. Z důvodu pozitivních testů u našeho soupeře se duel neodehrál a po dohodě klubů byl přeložen na středu 23. září. Mezitím náš mládežnický celek odehrál další zápas, a to na hřišti v Železné Rudě. Toto utkání připomínalo hru kočky s myší, hoši si s chutí zastříleli a svého soupeře rozprášili 14:0. Pak přišla na řadu zmíněná dohrávka se Švihovem-Měčínem a ani v tomto duelu naši žáčci nezaváhali. Celé utkání jasně dominovali a konečné skóre 4:0 bylo pro soupeře ještě hodně milostivé. Již za další 3 dny, v sobotu 26. 9., čekal naše starší žáky na domácím hřišti asi ten nejtěžší soupeř ve skupině – tým Horažďovice-Hrádek. K tomuto duelu nastoupili odhodlaně a úvodní minuty byly hodně aktivní. Postupem času však fotbalovější hosté převzali iniciativu a projevilo se to i na skóre. Do přestávky to bylo 0:3 a ten samý gólový příděl přidal náš soupeř i v půli druhé. Vítězství si hostující tým určitě zasloužil, ale jeho výše 0:6 průběhu hry určitě neodpovídala. V neděli 4. září si naši žáčkové jeli spravit chuť do nedalekých Žichovic a jednoznačně potvrdili roli favorita. Soupeře jsme přehráli ve všech směrech a konečné skóre 5:0 bylo pro domácí ještě hodně milosrdné.

V dalším kole měli žáci vzhledem k lichému počtu účastníku OP volno. A vzhledem k přerušení soutěží bude to volno podstatně delší. **vodu**

Pátek 28. srpna Začíná pouťový víkend

Jako každý rok, vše začalo fotbalovým exhibičním zápasem ČALOUN TEAM – HEROUT TEAM, který se hraje na počet dvou předčasně zemřelých legend svéradické kopané. Takovým nejmenovaným manažerem tohoto projektu je Ivo Smitka, který již dlouho před tímto datem obvolává fotbalisty a postupně doplňuje soupisky obou týmů. Jsou s tím vždy ohromné starosti a každý rok je těžší a těžší sehnat dostatečný počet hráčů. Jde většinou o „kluky“, kteří jak s Mírou, tak s Pepíkem hrávali nebo se nějakým způsobem s nimi kamarádili. A protože se věk zastavit nedá, je čím dál větší problém sestavit oba kádry z fotbalistů, kteří splňují výše uvedené podmínky. To, že se to zatím daří, je obrovská zásluha „Ivoše“ a patří mu za to velké poděkování. A to ještě přitom zvládá úlohu moderátora, zajišťuje tombolu a dohlíží nad bezproblémovým průběhem akce.

Letošní zápas byl po necelé půlhodince za nerozhodného stavu 1:1 nejdříve pro silný déšť přerušen a následně, když nepřízeň počasí pokračovala, zůstal definitivně nedohrán. Předpověď počasí na předpoutový pátek sice nějaký deštík předpovídala, ale že to bude taková „síla“, to asi nikdo nečekal. Příprava na tuto večerní akci začala už v týdnu a pokračovala vlastně i po celý pátek. Stavěly se stany, do nich se rozmístily sety, připravilo se pódium pro kapelu, instalovalo se osvětlení a další s tím související práce. V době, kdy se čekalo na příjezd kapely Wagabund, rozpoutalo se na obloze doslova peklo. Nejdřív začalo lehce pršet, pak to přešlo v liják

a nakonec z toho byla doslova průtrž mračen. K tomu se přidal silný vítr, který začal strhávat slunečníky a snažil se odfouknout i postavené stany. Skupina dobrovolníků se nejdříve snažila plachty stanů udržet vlastníma rukama, ale nakonec se musela provést jejich rychlá demontáž, protože by to skončilo jejich roztrháním a zničením.

Kapela pak sice dorazila, ale venku se hrát nedalo a v klubovně, kde se před deštěm schovalo snad 100 lidí, prostě místo nebylo. Hudebníci k nám vždy

Letošní zápas ČALOUN TEAM – HEROUT TEAM byl po necelé půlhodince za nerozhodného stavu 1:1 nejdříve pro silný déšť přerušen a následně, když nepřízeň počasí pokračovala, zůstal definitivně nedohrán.

jezdí rádi, sami chtěli hrát, ale nakonec uznali, že jejich produkce prostě není možná. Slíbili, že za rok si vše vynahradí a trochu zklamaně odjeli.

Lidem, kteří na tuto akci přišli, se však domů nechtělo, a tak prakticky zaplnili všechny vnitřní prostory fotbalových kabin; někteří byli schováni na tribuně i všude tam, kde byli schováni před deštěm. I přes tyto nepříznivé podmínky zábava pokračovala vesele dál a panovala opravdu super nálada. Ještě se v minulosti nikdy nestalo, že by páteční program tak narušilo počasí, ale všichni jsme se s tím v pohodě vypořádali a určitě bude na co vzpomínat. **►►**

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

Sobota 29. srpna
Prší a prší

Sobota je den, kdy pravidelný provozatel pouťových atrakcí, pan Trnka ze Strakonic, mívá velkou tržbu, protože celé odpoledne a až do pozdního večera jsou v provozu. Tentokrát to však bylo úplně jinak. Deštivá a zamračená obloha způsobila, že na náves dorazilo

jen velice málo lidí a kolotoče vlastně neměly koho vozit. Největší provoz tak byl na autodromu, který je krytý a při

drobném dešti zůstal v provozu. Foto atrakce

Večer se pak konala tradiční poutová zábava, kterou pořádal provozovatel místní hospody, pan Heimlich. K tanci a poslechu hrála kapela MELODY BAND. Bohužel návštěvnost těchto poutových zábav je v posledních letech velmi nízká a podobně tomu bylo i letos. Na „natřískaný“ sál, který v minulosti býval pravidlem, můžeme jen s nostalgii vzpomínat. Ty doby jsou už pryč a pravděpodobně už to lepší nebude.

Neděle 30. srpna
Počasí se nelepší

Neděle začíná pro zastupitele brzkou ranní brigádou na přípravě výstavy, která se v posledních letech koná ve vestibulu KD. Ta začíná v 10:00 hodin, a proto již od 7:00 hod. obecní pracovníci a naše zastupitelky vytírají a leští podlahu, aby se mohly začít připravovat stoly dle plánu vystavovatele, pana Koury ze Stražovic. Ten společně s manželkou při-

manželé Kourovi sami a konečný výsledek pak byl skutečně úžasný. Návštěvníci, kteří na tuto výstavu přišli, a bylo jich skoro 180, byli spokojeni a někteří pak doslova nadšeni. Vidět takové množství historických vah se nepovede každý den a člověk může jen žasnout nad šikovností lidí, kteří tyto přístroje vytvořili. Dle silně většinového názoru můžeme konstatovat, že

ale přesto nebyla účast vyloženě špatná. Je jen velká škoda, že si na tuto mši nenajde cestu více našich spoluobčanů, protože určitě nikomu neuškodí malý náhled do duchovního světa. Víra je uklidňující a v této složité době i prospěšná.

Ani neděle nebyla pro poutové atrakce ideální a podobně jako v sobotu byly v provozu opravdu minimálně. Letošní pouť nepříznivé počasí opravdu silně ovlivnilo a je jen škoda, že neproběhla v původním termínu, tj. o týden dříve. Ale aby se nekonala současně s poutí horažďovickou, museli jsme přistoupit k jejímu posunutí. Zpětně si myslíme, že to asi nebyl ten správný krok.

Do programu letošní Bartolomějské poutě patřily i fotbalové zápasy. Jejich zhodnocení, výsledek a průběh si můžete přečíst v článku „Fotbalový klub“. **vd**

jíždí už před osmou hodinou a začíná samotná instalace. Jeho soukromá sbírka vah je velice rozsáhlá a k nám do Svěradic přiváží pouze její část. I přesto je to opravdu velká spousta krabic a jejich stěhování a vybalení dá všem docela zabrat. Samotné rozmístění na stoly už si zajišťují

výstava byla velice úspěšná a náš poutový program hodně obohatila.

V 9:30 hodin proběhla v kapli sv. Bartoloměje na Kostelíku pravidelná poutová mše svatá, kterou celebroid pan pater Bušta. Vzhledem ke špatnému počasí dorazilo méně lidí než v letech minulých,

NAŠE KRONIKA

Rok 1975 – před 45 lety

Plenární zasedání MNV ze dne 5. 11.

Předseda MNV (Místní národní výbor) p. Forejt ocenil práci všech občanů na akcích Z a podal informaci o celkovém dění v obci. Za rok 1975 bylo vytvořeno dílo za 984 000 Kčs a odpracováno cca 5000 brigádnických hodin. Mimo jiné proběhla oprava fotbalových kabin, a to za 21 000 Kčs. Na opravu budovy školy bylo vynaloženo v tomto roce 110 000 Kčs a na opravu kapličky pak 20 000 Kčs. Dále byla provedena oprava rozhlasu a veřejného osvětlení.

Bylo konstatováno, že málokterá obec se může pochlubit tak dobrými výsledky, jakých bylo dosaženo v naší obci!

Rok 1980 – před 40 lety

V tomto roce se mělo splnit nařízení vlády ČSSR o slučování malých MNV. V naší obci o tom mělo rozhodnout plenární zasedání Rady MNV, které se konalo 8. května. Tehdejší hlasování však dopadlo poměrem hlasů 2:5 v neprospěch slučování. Takže se muselo svolat další zasedání Rady, a to na 22. května. Za přítomnosti tajemníka ONV (Okresní národní výbor), který všem přítomným vysvětlil, jak důležité je

slučování MNV, pak vše dopadlo opačně. Pro slučování byly 4 hlasy, proti 2 a 2 členové rady se zdrželi. Tím bylo rozhodnuto a Svěradice byly přiděleny, společně se Slatinou a Slivonicemi, k MNV Velký Bor. Komušín pak k MNV Horažďovice.

V roce 1980 proběhlo v ČSSR sčítání lidu, domů a bytů. Ve Svěradicích žilo v té době 327 obyvatel (podobně jako dnes), z toho bylo 150 mužů a 177 žen. Domů bylo tehdy v obci 115. Celková plocha všech obytných bytů: 7 691 m².

Rok 1985 – před 35 lety

Jeden z mnoha záznamů z tohoto roku:

Téměř každá rodina v obci vlastní ledničku. A teď výrazně nastupuje „doba mrazáků“. Mrazák je vhodný pro takové rodiny, kde chovají prase nebo více drůbeže. Tím odpadá takzvané zavařování do skleniček nebo plechovek, které bylo před několika lety běžné.

Velkou událostí tohoto roku, hlavně pro děti, byl výlov požární nádrže. Do připravených kádí a sudů putovalo 150 kaprů a 2 štiky. Občané si zakoupili celkem 35 kaprů (10 Kčs/ks). Ostatní ryby pak zkonzumovali požárníci na své schůzi a menší kapři byli vráceni zpět do nádrže.

Ve středu 21. srpna 1985 se ve Svěradicích odehrál asi nejslavnější zápas v historii klubu. Jednalo se o pohárové utkání s prvoligovou Slavií Praha, které skončilo výsledkem 2:5. Tomuto utkání přihlíželo oficiálně neuvěřitelných 2800 diváků, ale ve skutečnosti to asi bylo mnohem víc. Nejednalo se o úplně běžný duel

a bylo velice náročné zajistit tento zápas po pořadatelské stránce. Náhled do knihy zápisů fotbalového klubu z tehdejší doby nám ukázal, že pro zajištění těchto služeb bylo vyčleněno celkem 18 lidí. Ti vše zvládli bez nějakých větších problémů a nemuseli řešit nic závažnějšího.

AKCE V OBCI

LOUČENÍ S LÉTEM – PIVNÍ SLAVNOSTI

V sobotu 12. září proběhla v červnu nuceně zrušená akce VÍTÁNÍ LÉTA – PIVNÍ SLAVNOSTI, a aby se to blížilo realitě, byla upravena první část názvu na LOUČENÍ S LÉTEM. Byl to už třetí ročník této akce a trouláme si říci, že asi nejúspěšnější.

A to z několika důvodů. Za jedno jsme vybrali, aniž bychom to dopředu tušili, asi opravdu jeden z nejhezčích a nejteplejších víkendů podzimu. Za druhé se ukázalo, že i volba kapel se povedla a trefili jsme se do vkusu návštěvníků. A právě počet diváků je jednoznačně třetí důvod úspěšnosti akce. Odpolední a večerní program navštívilo celkem 300 lidí a to je množství, které jsme si sice ve skrytu duše přáli, ale vůbec nás nenapadlo, že to bude skutečnost. A pravděpodobně kdyby nepanovala „covidová panika“, byla by návštěva ještě vyšší. Všem, co jste přišli, moc a moc děkujeme.

Práce na přípravě slavnosti začala už den předem, kdy nejdříve pracovníci Technických služeb při Městě Horažďovice postavili velké pódium a poté za velké brigádnické pomoci všech místních spolků začala stavba stanů. Byly postaveny celkem čtyři, z nichž dva byly naše a další dva nám zapůjčila Obec Zábोří. Ta nám také zapůjčila stoly a lavice k sezení. Další pomoc, co se týká toho-to vybavení, přišla od Obce Čechelovice.

Oběma obcím touto cestou ještě jednou děkujeme.

Zajistit účast pivovarů bylo letos trochu komplikovanější, protože se jednalo o podzimní termín a buď měli již všichni něco dopředu naplánované, nebo prostě počítali s tím, že už se v této době větší akce pořádat nebudou. To byl případ Čepického minipivovaru, který po letní úspěšné sezóně už další várku piva nevařil, a proto se z účasti omluvil. Byli jsme proto rádi, že naše pozvání přijal, podobně jako loni, Franta Strnad z pivovaru Belder Železná Ruda a na poslední chvíli souhlasil s účastí pivovar Klatovské pivo. Třetí zástupce pak byl pivovar Staropramen, který zastupoval s několika speciály Martin Heimlich z naší hospody U Turků.

Milovníci vína pak měli opět možnost ochutnat velice kvalitní moravské víno z Vinařství Lahofer ze Znojma. Bohatý sortiment těchto vín přivezl a nabízel pan Václav Šulc ml. s rodinou. A že měl úspěch, svědčí to, že kolem jeho stánku bylo neustále živo.

Samotný program začal v 15:00 hodin vystoupením velice populární dechové hudby Malá muzika Nauše Pepíka, pod vedením, jak už sám název kapely napovídá, pana Josefa Nauše. Program tohoto hudebního tělesa dokázal naplnit skoro všechna místa ve stanech a v tu dobu se již dalo tušit, že návštěva bude opravdu slušná. Skladby a písně v podání této kapely jsou známé širokému publiku a notuje si je nejen ta starší generace, ale své příznivce nachází i mezi těmi mladšími. O tom svědčil silný potlesk po každé písničce a bouřlivé ovace na úplný závěr vystoupení. Všem členům kapely se tady líbilo a máme od nich příslibemou účast i v roce 2021.

Přestávku v programu jsme využili ke slosování bohaté tomboly, která obsahovala opravdu hodnotné ceny, nevyjímaje tu hlavní, televizor ECG s úhlopříčkou 80 cm z Elektro Jankovský Blatná. Další hodnotné ceny pak dodaly firmy LEIFHEIT Blatná, Lom Slatina, STK Blatná, Pizzerie V zámku HD, hospoda Na hřišti Svěradice, rodinné včelařství Medulík HD, Pila Svěradice, Lyckebý Amylex HD, VOD Svěradice, VOD Kadov, Pálenice Polánka, ATRIUM HD, firma EKOKOM, Scheinherr Blatná, Aquapark HD, OVAG s.r.o., drogerie Vávrová HD a spousta dalších drobných podporovatelů. Velký dík všem.

AKCE V OBCI

V 19:00 hodin pak dechovku střídala jihočeská kapela Jiří Schelinger Memory Band, která zahrála a zazpívala známé i méně známé hity populárního zpěváka ze 70. a 80. let minulého století. Nečekaným, ale o to vzácnějším hostem tohoto vystoupení byla dcera Jiřího Schelinger, Andrea, které starosta společně s místostarostou předali květiny. Samotná produkce této kapely se setkala s velkým úspěchem a diváci, kteří mimochodem v tu dobu zaplnili všechny 4 stany, to oceňovali silným potleskem

po každé skončené písničce. O tomto „bandu“ jsme již dopředu měli pozitivní informace, což jejich vystoupení ve všech směrech potvrdilo.

Na závěr celého programu přišel na řadu dýdžej Pavlos Klimoš z Hořovic, který rozjel noční diskotéku, a zábava pokračovala ještě dlouho po půlnoci. „Asfaltový parket“ byl neustále plný, a tak závěr této akce si mohli užít i ti nejmladší návštěvníci.

Pocelé odpoledne, večera vlastně i v noci bylo k dispozici bohaté občerstvení,

které zajistil jednak spolek Pacienti a také hospoda U Turků. Svůj stánek měli i místní hasiči, kteří nabízeli nealko nápoje, kávu a hlavně něco tvrdšího, což ocenilo nemálo návštěvníků. I po této stránce vše klaplo.

Závěrem je třeba ještě jednou dodat, že akce LOUČENÍ S LÉTEM – PIVNÍ SLAVNOSTI 2020 se opravdu mimořádně vydařila a už teď jsme začali připravovat akci roku 2021, která zatím má předběžný termín sobota 12. června.

Pořadatelé

Výlov Mlýnského rybníka

Stává se již pomalu tradicí, že na svátek sv. Václava místní rybáři loví náš krásný Mlýnský rybník. Letos jsme připravili i ve spolupráci s obecním úřadem trochu změnu a naplánovali akce dvě. Na sobotu 26. září jsme chystali výlov „Mlýňáku“ a na neděli 27. září byla plánovaná kuchařská rybí show Petra Stupky. Ta však byla z důvodu coronavirových opatření zrušena a je zatím předběžně naplánovaná na velikonocní sobotu 3. 4. 2021.

Na výlov jsme se připravovali již týden předem, ale počasí konce září nám přidělávalo spoustu starostí, protože v noci byly teploty 10 až 12 °C a přes den i 22 až 24 °C. Ke konci týdne se našťastí počasí umoudřilo a už konečně začalo připomínat podzim, za což jsme byli opravdu rádi. Hezké slunné počasí je určitě příjemné pro diváky, ale pro výlov naprosto nevhodné. Noc před výlovem byla sice chladná, ale vyložené teplá voda nám přidělávala spoustu starostí. Pokud je teplá voda a svítí sluníčko, rychle klesá ve vodě množství kyslíku a to by mohl být veliký malér. Bylo by samozřejmě lepší lovit později, ale vzhledem k tomu, že Mlýnský je na povodí

poslední rybník a nad námi jsou další tři – Kutil, Renčín, Vicín –, my musíme lovit první. Jejich vodu totiž potřebujeme.

Takže pro diváky bylo letošní počasí špatné a i proto přišli pouze otužilí, které chlad a déšť nerozhází. Přítomní diváci viděli, jak se dobře o rybník a ryby v něm staráme, a tak mohli spatřit i kapry vážící přes 8 kilo. Zájemci si za velice lidové ceny kupovali nejen kapry a amury, ale i různé dravce.

Stalo se tradicí, že při výlovu musí být i stánek s občerstvením, kde si přihlížející mohou dát klobásu, pivo, čaj, grog a samozřejmě i něco ostřejšího na zahřátí. Aby obsluha a diváci nezmokli, byl

postaven stan, kde se dalo i posedět. Obsluhujícím děvčatům je třeba za práci, kterou odvedly, poděkovat.

Spolek Svěradická ryba čeká ještě výlov Rybníčka, který proběhne v sobotu 14. listopadu, a jste na něj touto cestou všichni srdečně zváni. Opět budeme prodávat čerstvě vylovené ryby a nebude chybět ani tradiční občerstvení. Vzhledem k již očekávanému chladnému listopadovému počasí se budou nabízet zejména teplé zahřívající nápoje. Doufáme, že současná nákazová situace se zlepší a tuto akci zrealizujeme v plném rozsahu.

**Za spolek Svěradická ryba
Pavel Klas**

SKLIZŇOVÉ SLAVNOSTI

Konopnická na Šumavě

Konopnická byla jednou ze sklizňových slavností, stejně jako dožínky, které někde i nahradila. Bývala to podzimní slavnost, která spadala do září nebo října, někde se posouvala až před začátek adventu. Tato slavnost zakončovala sklizeň lnu a konopí.

Tyto již dnes zapomenuté plodiny se dříve zpracovávaly v dřevěných domech za vesnicemi, které se nazývaly konopice nebo pazderny. V nich se len a konopí sušily a lámaly, což bývala čistě ženská činnost. Právě proto při konopnických slavnostech hrály hlavní roli ženy, protože jim především končila práce a to bylo třeba náležitě oslavit.

O využití lnu již věděli naši dávní předkové, kteří zprvu vyvinuli primitivní, později propracované techniky zpracování konopných stonků. Ke zpracování konopí a lnu se po překlenutí první fáze mláčení pomocí kamenných palic používalo v celé Evropě především trdlic a vochlů. Trdlice byla jednoduchá dřevěná zařízení, na nichž se konopný stonek lámal a hladil při současném uvolňování dřevitého vlákna – pazdeří. Na vochlích, speciálně upravených hřebenech, se pak získané vlákno vyčesávalo, přičemž se oddělovalo dlouhé vlákno a koudel. Dále se vlákno zušlechťovalo, na kolovrátcích se spřádaly nitě a z nich se tkala plátna či motaly provazy. V celku snadný proces, avšak u konopí, někdy až čtyřmetrového a robustního, to byla extrémně pracná záležitost. Není proto divu, že se u nás lidé stále více věnovali lnu.

Naši předkové dávno před tím, než začali chovat dobytek, sbírali olejnatá semena a vařili z nich polévky a kaše. Především to byla známá a oblíbená kaše semencová z konopného semene. A nebylo to jídlo skromné, vařila se s pivem, zlepšovala se ořechy, kořenila bezovým květem i muškátem a sladila se medem. Semencová kaše či polévka byla jídla postní a staří Čechové je jídla celá staletí.

K přípravě postních jídel se používal i mák, který se u nás také pěstoval odedávna. Z máku se připravoval lidový pokrm „moumelich“. V hrnku mléka se rozmíchal

mák a podle chuti se osladil. Jedl se studený s buchťou, nebo se jím polévaly buchtíčky. Tato a mnohá jiná prastará jídla z olejnatých semen již zcela vymizela, snad až na starodávný lék proti kašli. Na ten stařenky vařily z lněného semínka řídký „šlem“, který přecedily a přidaly lipový čaj s medem. Mastná semínka se využívala také na výrobu olejů. Jejich spotřeba byla u nás značná, a tak kdysi vzkvétala zvláštní živnost olejníků. Kromě získávání oleje tloučením a lisováním mastných semen prodávali i hrách, jáhly, kroupy či mák. Primitivně vyrobený olej býval až do nástupu petroleje čadivým svítlidem, hlavně však běžným postním omastkem. Tlačily se oleje „vánoční“, „ostatkové“, „pašijové“, či „pomazané“.

Hlavní surovinou bylo k jejich výrobě konopí a pak len. Obě rostliny se pro dvojí užitek pěstovaly hojně až do 19. století. Teprve laciná zámořská bavlna a umělé tuky z levných tropických surovin je skoro nadobro vytlačily. Konopí je rostlina značně teplomilná, potřebuje hlubokou, humusovitou půdu. Zato útlý len je dosti otužilý a daří se mu skoro v každé půdě. Zpracování lnu na vlákna bylo pracné a složité. Vytrhaný len se nechal uschnout, na drhlu (vysokém hřebenu) se zbavil tobolek, pak se rosil, máčel, sušil a lámal trdlicí. Teprve potom se potíráním oddělovalo pazdeří. Získaná vlákna se dále spřádala v panenky a dále v nitě.

Do první pol. 19. století spadá krátká vláda dalšího olejnatého semene, a to řepky olejky, která vyžadovala obzvláštní péči, a tak byla u lidu poměrně neoblíbená. Řepkový olej se vyráběl hlavně v továrnách, na rozdíl od rukodělných olejen, kde se tlačil olej konopný nebo lněný. Jen při nedostatku těchto surovin se lisoval olej řepkový, bukvicový, makový nebo ze švestkových jader. Čerstvému oleji byla přisuzována zvláštní moc a hospodyně na něm pekly buchty a lívance. Starší olej se přidával do kolomazi a také se jím svítilo.

Hospodáři hleděli, aby byl len vytrhán do oslav svátku narození Panny Marie (8. 9.). Trhačky musely len vytrhávat pečlivě, jinak byly strašeny, že po nich budou paběrkovat divé ženy. Po sklizení posledního lněného snopu se obvykle konala veselka. Sběračky lnu uvlily ze snopu lněný věnec, ozdobily jej a nesly hospodáři, kterému patřila lněná pole. Ten jim za něj dal výslužku nebo uspořádal slavnost. V některých oblastech bylo zvykem zahrabat

SKLIZŇOVÉ SLAVNOSTI / ROZHOVOR

větec na poli jako úplatek Panně Marii, dříve Matce Zemi.

Sklizeň konopí a zpracování měly na starosti výhradně ženy, proto měly také dovoleno mít celou konopnickou slavnost ve své režii. O tomto obyčeji však není v historických spisech mnoho psáno. Je pravděpodobné, že tato událost nebyla po vůli církevním mravokárcům ani národním obroditelům, protože žena se podle křesťanské ideologie neměla moc projevovat, a zvláště při veselkách se měla chovat spíše upejpavě a ctnostně. Avšak při konopnické se udělala výjimka. Ženy šly průvodem vesnicí, seděly v hospodě u významných stolů, organizovaly muziku i zábavu, hluchně se projevovaly a dle libosti popíjely.

Průvodem chodily účastnice od stavení ke stavení, pronášely vtipné průpovídky na kolemjdoucí nebo na koledované hospodáře, nesly lahve s alkoholem a lahve s vodou, co se tvářilo jako alkohol, a dávaly lidem připíjet. Ten, kdo se napil vody, však nesměl dát najevo zklamání, aby nekazil zábavu. Nikdo se nesměl za popíchnutí urazit, všechna veselá kritika byla v ten den dovolena.

V některých obcích se hrálo i divadýlko ve formě svatby Konopnice a Konopíčka, ve které figuroval pár, matka dohazovačka, záškodná babka, oddávající kněz s ministrantem a další. Všechny role hrály zpravidla ženy. Bývalo to velmi veselé, protože ženy mohly hrát muže

a parodovat klasické mužské vlastnosti. Představení se konalo formou lidové hry, takže i samotní diváci se mohli stát herci, pokud se k nim přiblížilo ohnisko přiběhu. Po svatebním obřadu se společnost odebrala do hospody, kde začala muzika. Pořádající ženy si volily tanečnický, které pak předávaly níže postaveným nebo přespolním ženám. S odbitím půlnoci se však všechno muselo vrátit do starých kolejí a moc připadla opět do rukou mužů.

Zpracoval Václav Strolený

*Zdroj: Miroslav Kùs Andres,
Stará Šumava, Rowan Robinson,
Velká kniha o konopí*

To byl český muzikant – PAN VARHANÍK **aneb MAESTRO REGENSCHORI**

Rozhovor s panem Antonínem Šťastným – Lhota Horažďovická č. 18, „Ve mlejně“ – u příležitosti jeho významného životního výročí 90 let.

*(Vzpomínka na skromného, laskavého a moudrého člověka.
Zemřel dne 6. října 2020.)*

1. část

Když se řekne pan Antonín Šťastný ze Lhoty Horažďovické, nemusí vědět všichni, o koho se jedná. Když se dodá, že je to přece Šťastný ze mlejna, co dělá mezistěny do včelích úlů, okruh vědoucích se rozšíří a nakonec se v hlavě určitě rozsvítí všem, když se dozvědí, že je to přece ten známý varhaník a muzikant. Tento poslední fakt je opravdu všobecně znám i těm, kteří nechodí do kostela pravidelně anebo vůbec. Pan Antonín Šťastný není jen obyčejný varhaník. On je totiž PAN VARHANÍK a navíc Maestro regenschori, jak

ho příhodně nazval současný duchovní správce na Velkém Boru, P. Mariucz Piwowarczyk. Pan Antonín hrál na varhany už od 13 let v kostele p. Marie Sněžné v Pačejově a celková doba jeho varhanické profese je 77 let. Z toho ve Velkém Boru v kostele sv. Jana Křtitele „muzicíroval“ 56 let. A jak se k muzice dostal? Na to se ho rádi zeptáme, tak jako i na jeho ostatní záliby a celý jeho dosavadní život.

Ale začneme pěkně popořádku. Přijíždím od velkoborského železničního přejezdu a na hrázi rybníka odbočím doprava. Asi po 200 m se přede mnou objeví zadní část mlýna. Nad vjezdem

do dvora sedí u křížku syn pana Šťastného, Karel. Zastavuji auto, fotím si ho, protože jeho zelené tilko a žlutý klobok krásně ladí s křížkem a okolní přírodou. Společně i s velkým černým psem Bleskem scházíme z vršku do dvora. Vidíme, jak z obytné části mlýna vychází pan Antonín. Rázným krokem přechází dvůr až k lavičce, kde se zdravíme i s paní Evou a usazujeme se. Samozřejmě, že se mezi nás cpe i Blesk. Karel běží uvařit kafe. Paní Eva odchází něco kutit s květinami, takže můžeme pomalu začít.

„Tak co bys, Mařenko, potřebovala vědět?“ říká pan Šťastný. Já na to: **„Všechno. Jak šel život.“** „Představ si, že mně prej už je 90 let. To není vůbec možný. To mi museli něco přidat. Vždyť to bylo všechno jako sen.“ **„Tak se pokusíme si něco z toho snu vybat.“** ➤

ROZHOVOR

A pan Šťastný vzpomíná: „Narodil jsem se 1. června 1930 ve Velešicích u Pačejova. Byli jsme tři kluci. Honzík, ten teď žije v horažďovickém Domě s pečovatelskou službou, Josef už zemřel a já. Do školy jsme chodili do Pačejova. Ta byla na stejném místě, jako je dnes. Tatínek měl malý obchod se smíšeným zbožím a k tomu kousek pole, jak to tenkrát na vesnici chodilo. Vyučit mě tatínek dal obchodním příručím do Malého Boru k panu Bartákovi. Po vyučení jsem pomáhal doma a přemýšlel jsem, co budu dělat. Jednou přišel můj strejda, co dělal ve skále, a povídal: „Hele, pojď dělat k nám do skály.“

„A co to byla skála? Lom?“ ptám se. „Jo, to byl lom. V Maňovicích. Já jsem řekl, že tam pudu, něco si přivydělám a budu doma pomáhat při chalupě. A představ si, že jsem tam zvestal celejch 40 let až do důchodu,“ vypráví pan Antonín. „Práce to lehká nebyla, napřed se musela žula odkrejt, odklidit, pak se teprve lámala nebo napřed odstřelovala. Sám jsem také pozdějc dělal střelmistra. Všechno se dělalo ručně.“

„A mezitím byla také nějaká zábava, ne? Chodilo se také za děvčaty?“ ptám se. „Což zábavy drobet bylo, ale na děvčata vlastně ani nebyl čas. V pětačtyřicátém roce, po válce, mně bylo 15 let a začal jsem se teprve rozkoukávat po životě.“

„A kde jste se seznámil se svojí ženou?“ „To bylo asi za nějakých deset let. Tancovali jsme na 1. máje v horažďovický sokolovně u nádraží, ona se tam nějak přichomejtla, začali jsme spolu chodit, no a pak jsme se vzali. Svatbu jsme měli v r. 1957. Oddával nás P. Pospíchal vea Velkém Boru. Nejdřív se nám narodil Karel a za 3 roky Maruška. Karlovy děti se jmenují Kája a Klárka, Maruška má Mařenku

a Vendulku. Už mám také 2 pravnučky.

Maruška, moje žena, pocházela tady ze mlejna. Jmenovala se Boušová. Měla ještě sestru, ta se pak vdala za Frantu Kábu z Maňovic. Mlejn byl postaven nej v roce 1822, tamhle nad futrem je to vyznačeno. Za 2 roky mu bude 200 let. Když jsem se sem v r. 1957 přiježnil, to mně bylo 27 let a mlejnu teprve 135 let, to už se tady nemlelo, jen se šrotovalo. Už byly všude družstva. Já jsem si tenkrát říkal, že to není možný, aby si lidi chodili kupovat mouku, když doposavad měl každý doma umletou z vlastního obilí. Ale bylo to tak. Mlely jen velké mlýny a tyhle vesnický chátaly.“

„Zachovalo se tady něco z původního mlýna?“ „Jen náhon. Všechno jsme to přestavěli na bydlení,“ dokončuje pan Šťastný.

„Pane Šťastný, abychom nezapomněli na tu vaši muzikantskou zálibu. Jaké byly vaše začátky?“

„Já jsem se začal původně učit na klarinet. Doma a sám. Našel jsem doma po dědovi starý klarinet, byl to ten krátký, trochu jsem ho zrychlil a začal jsem na něj pískat. Strejda Holuboc, to byl kapelník, mi přines Školu

na klarinet. Já jsem podle ní hrál, šlo to pomalu, ale pak už jsem hrál písničky. A najednou Vojta Makrlík potřeboval klarinet do party. Byl to kapelník ze Třebomyslic. Měli hrát u „asentu“ (odvod na vojnu) a neměli klarinetistu. Dověděl se, že na klarinet hraju, vzkázal mi, abych tam přišel. Tak jsem vzal klarinet pod paždí a šel jsem. Tam mi řekl, abych něco zahrál, a pak povídal: „Jo, jo, jo, to by šlo.“ Dal mi knížku s písničkama a řekl: „Ve čtvrtek hrajeme v Nalžovských Horách u asentu, tak příd.“

„A jak ten asent probíhal?“ „No napřed šli ti rekrúti před komisi, a když byli odvedení, to znamenalo, že byli uznaný, že můžou jít na vojnu, tak se potom loučili při muzice a pít s civilním životem. Vždycky jich bylo několik ročníků, měli fáby a pukety kyték, velká paráda.“

„A jak to hraní poprvé dopadlo? Měl jste strach?“ „Měl jsem strach. Tam bylo not, nikdo na mě nepočkal a já jsem se ztratil. Ale když se potom hrály ty pomalejší písničky, jako třeba Těžko mě matička vychovala, to už bylo dobrý. Tak jsem jim potom vypomáhal, když potřebovali. Později jsem si pořídil trubku, pozoun to byl. A zase podle Školy jsem se pomalu na něj sám naučil. To už jsem hrál v partě nastálo. Hrál jsem třeba s Vojtou Větrovcem ze Svěradic nebo s Červeným z Řesaníc. Hráli jsme hodně i při pohřbech.“

„Říkal pan farář Bušta, že jste byl moc šikovný, že jste rozepisoval muzikantům noty.“ „No, oni potřebovali nějaký písničky a nebyly v notách, tak jsem jim je rozepisoval. Ještě teď se podle nich hraje.“

Zapsala Ing. Marie Šulcová

(pokračování v prosincovém vydání)

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY OBCE SVĚRADICE

Vzhledem k tomu, že jsme již delší dobu nebyli spokojeni s našimi webovými stránkami, o které se nám řadu let starala firma ANTEE, s. r. o., rozhodli jsme pro změnu. Oslovili jsme několik firem, které mají ve své náplni tvorbu nových webů, a po zvážení všech pro a proti, jsme vybrali nabídku Informačního serveru ŠumavaNet.CZ se sídlem v Klatovech. Po zhlédnutí prezentace různých obecních webů, které tato firma vytváří, jsme nabyli přesvědčení, že naše rozhodnutí bylo naprosto správné. V porovnání s našimi současnými webovými stránkami budou ty nové daleko přehlednější, jasnější a hledání potřebných informací bude pro všechny jednodušší. Spuštěny budou 1. listopadu a ve zkušebním provozu pak ještě můžeme doladovat některé detaily a zapracovávat i některé připomínky, které se jistě objeví.

ZASTÁVKA AUTOBUSŮ – NEMOCNICE HORAŽDOVICE

Z nového autobusového jízdního řádu, který platí od 14. června letošního roku, vypadla z linky Svěradice-Horaždovice zastávka „u nemocnice“. Tu byli zvyklí využívat naši občané, kteří jeli na nějaké vyšetření do nemocnice nebo na polikliniku,

a také děti, které chodí do „nové“ školy. Někteří řidiči autobusů firmy ARRIVA, která provozuje dopravu v Plzeňském kraji, tam sice na požádání zastavují, ale většina se vymlouvá na to, že tuto zastávku v jízdním řádu nemá. A v současnosti je to bohužel pravda. Na základě stížností našich spoluobčanů jsme se proto obrátili na organizátora integrované dopravy, firmu Poved, s. r. o., s žádostí o znovuzařízení této zastávky do jízdního řádu. Firma naší žádosti vyhověla a v novém jízdním řádu, který bude platit od 13. 12. 2020, bude již tato zastávka opět oficiálně fungovat.

PLZEŇSKÝ KRAJ – DOTACE PRO OBCE

Naše obec se každý rok snaží využívat dotačních programů a pobídek, které vyhláší Plzeňský kraj. V letošním jsme žádali o příspěvek z PSO (program stability a obnovy venkova) PK 2020 – Projekty obcí a také z programu PSO PK 2020 – Územní plány. V obou případech jsme byli úspěšní. V tom prvním jsme obdrželi částku 250 000 Kč, která byla použita na výměnu tepelného zdroje v budově školy. Ve druhém případě nám byla přidělena suma ve výši 90 000 Kč, kterou použijeme na uhrazení nákladů na pořízení

nového územního plánu obce. V září pak proběhla akce „Loučení s létem – pivní slavnosti“ a také tento projekt pomohl spolufinancovat Plzeňský kraj, a to přidělením dotace ve výši 10 000 Kč. Když k tomu připočteme, že v loňském roce jsme ještě dostali výraznou finanční pomoc na nové veřejné osvětlení ve výši 1 000 000 Kč (PSOV PK 2019), musíme konstatovat, že Plzeňský kraj se výrazně a nezpochybnitelně podílí na mnoha investičních i neinvestičních akcích v naší obci. Za tyto finanční injekce jsme opravdu vděční.

PODZIMNÍ ÚKLID LISTÍ

Podzim je tady a k tomu patří i jedna událost, která není zrovna moc příjemná, a to je úklid spadlého listí. Obecní travnaté plochy a veřejná prostranství budou mít na starosti naši obecní pracovníci, kteří se této činnosti prakticky věnují již od začátku října. Zatím se ještě nejedná o velké množství, ten hlavní příděl teprve přijde. Největší „foť“ vždy bývá v listopadu a zřejmě ani letos tomu nebude jinak. A protože listí budete mít spoustu na dvoře i na zahradách, bude k tomu účelu opět na návis přistaven velký kontejner, kam bude možné tento biomateriál navážet. Jen upozorňujeme, že do tohoto kontejneru nepatří velké větve a stromky. Je určený pouze pro listí, drobný odpad ze zahrádek a malé větvičky. Děkujeme za dodržení.

ZAJÍMAVÉ TÉMA

POVÍDÁNÍ O MEDU

V červnovém vydání jsme si povídali o včelách a dnes se budeme věnovat jednomu z nejvýznamnějších včelích produktů, a tím je med. Jeho výroba je však velice náročná a zdlouhavá. Jedna včela za celý svůj šestitýdenní život vyprodukuje pouze 9 gramů medu. K nasbírání 0,5 kg se musí spojit 556 včel, které nalétají více než 57 000 km, navštíví při tom přibližně 2 miliony květů a spotřebují 3 kg rostlinného nektaru. Toto množství práce si nikdo nad sklenicí medu neuvedomí.

Když člověk v minulosti med objevil, zjistil, že je nejen dobrý jako součást potravy, ale i užitečný. Byl používán jako antibiotický obklad při otevřených ranách a popáleninách, k regulaci otoků a jizev i k balzamování těl ve starém Egyptě. Postupem času lidé zjistili, že obsahuje také mnoho minerálů a stopových prvků. Včelí med se nekaží, díky vysokému obsahu cukru ničí bakterie a vzhledem k nízkému obsahu vody nekvásí. V podstatě ho dělíme na květový a medovicový.

Med květový vzniká zpracováním rostlinného nektaru v úlu. Včely jej přenesou do buněk a zahušťují výměšky svých žláz ►►

ZAJÍMAVÉ TÉMA

Když klesne obsah vody z 60 asi na 18 %, tak jej zavíčkují a skladují. Tento med je zpravidla sladší, obsahuje jednoduché cukry, rostlinné bílkoviny, minerální látky jako draslík, vápník, hořčík, dále železo a mangan. Lze jím pokrýt významnou část doporučené denní dávky stopových prvků. Jeho barva je od bílé

přes světle žlutou až do zlatova a liší se i druhově podle místa sběru nektaru, rozlišujeme například akátový, lipový, řepkový a další. Tento med však rychle krystalizuje. Aby se tomu zabránilo, vyrábí se mechanickým způsobem med pastový. Vzniká pomalým mícháním po dobu 3–5 dnů. I tak si zachová svoji kvalitu, jen se lépe roztírá.

Med medovicový není z nektaru, ale z medovic. Je to sladká a lepkavá hmota, která se vyskytuje v určitém ročním období na listech a jehličích např. lípy, javoru, buku, smrku, jedle nebo borovice. Vylučují ji mšice, červci a další hmyz ze svého trávicího ústrojí. Včely ji sbírají a zpracovávají stejně jako nektar. Tento med je tmavý až černý a má více minerálních látek.

Člověk získaný med dále zpracovává přidáváním různých přísad, jako rakytník, kakao, skořice, zázvor, ořechy a další. Dále se z něj

dá vyrobit medovina, ať už klasická, nebo s různými příchutěmi a bylinkami. Hodně lidí už si také našlo „svého včelaře“ a kupuje med přímo od něj, protože ti s ním „nečarují“ a za svůj med ručí. Medy v obchodech mívají přidané látky proti krystalizaci a většinou jsou smíchané z několika oblastí i států. Tím ztrácí svoji specifickou chuť i barvu.

ZÁVĚREM JEŠTĚ NĚKOLIK PRAVD A MÝTŮ O MEDU.

- Kvalitní med je stále čirý a tekutý. – Není to pravda, v severských zemích je naopak neprodejný.
- Krystalizace medu je známka kvality. – Ano, znamená to, že s ním nebylo manipulováno a nic přidáno.
- Tmavý med je kvalitnější. – Barva nemá vliv na kvalitu, rozdíl je dán zdrojem snůšky.
- Pastový med není med – Není to pravda, liší se pouze konzistencí.
- Med je zdravější než cukr. – Ano, používá se zejména při nachlazení, pomáhá ke správnému trávení.

A proto chraňme si zdravé životní prostředí, které bude vyhovovat i včelám. Ony se nám za to bohatě odmění sladkou a zdravou dobrotou.

Blanka Vlčková

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelman

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné